

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 8 maja 2014 roku w sprawie z powództwa Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. przeciwko G. M. o zapłatę Sąd Rejonowy w Zgierzu zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 121 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 16 maja 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 107 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na które składała się opłata sądowa od pozwu, opłata skarbowa od udzielonego pełnomocnictwa oraz koszty zastępstwa procesowego strony powodowej.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł pozwany, skarżąc je w całości i zarzucając naruszenie przepisów postępowania poprzez nie wyjaśnienie istotnych okoliczności sprawy i tym samym błędne ustalenie stanu faktycznego.

W oparciu o tak sformułowany zarzut pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do Sądu I instancji celem ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i podlega oddaleniu.

Stosownie do treści art. 505¹³ § 2 k.p.c., uzasadnienie Sądu drugiej instancji w postępowaniu uproszczonym powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa, jeżeli nie przeprowadzono postępowania dowodowego. Sytuacja opisana w cytowanym przepisie miała miejsce w rozpoznawanej sprawie, bowiem Sąd Okręgowy, po dokonaniu analizy stanu faktycznego sprawy, przyjmuje za własne ustalenia Sądu I instancji stanowiące podstawę faktyczną rozstrzygnięcia przyjętego w zaskarżonym wyroku z dnia 8 maja 2014 r. uznając za zbędne powielanie ich w całości w treści niniejszego uzasadnienia. W ocenie Sądu odwoławczego Sąd I instancji w sposób właściwy zastosował również odpowiednie przepisy prawne do stanu faktycznego niniejszej sprawy.

Wbrew twierdzeniom apelującego Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej i zgodnej z kryteriami zawartymi w art. 233 § 1 k.p.c. oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Sąd Rejonowy wydając wyrok wziął pod uwagę zebrane dowody i przeanalizował je wskazując jakie okoliczności uznał za udowodnione i na jakich w tej mierze oparł się dowodach. Zdaniem Sądu Okręgowego ze zgromadzonego materiału dowodowego Sąd Rejonowy wyprowadził wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym.

W ocenie Sądu odwoławczego Sąd I instancji trafnie uznał, że na podstawie art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskimi Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. nr 124, poz. 1152 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w dacie zawarcia umowy ubezpieczenia, w wyniku nabycia w dniu 8 maja 2012 r. przedmiotowego pojazdu objętego obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej udzielanym przez powoda, na pozwanego przeszły wszystkie prawa i obowiązki zbywcy wynikające z zawartej umowy ubezpieczenia.

W związku ze skorzystaniem przez powoda z przewidzianej w powołanym przepisie możliwości wypowiedzenia umowy ubezpieczenia (zachowując wymagany do wypowiedzenia 30-dniowy termin od daty zakupu pojazdu), jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy, zastosowanie w przedmiotowej sprawie znajduje przewidziany w art. 31 ust. 1 zd. 2 ustawy termin wypowiedzenia, po upływie którego następuje rozwiązanie umowy ubezpieczenia. Termin ten wynosi 30 dni licząc od daty nabycia pojazdu mechanicznego. Bez znaczenia zatem dla rozpoczęcia biegu terminu wypowiedzenia dokonanego w tym trybie jest data w jakiej oświadczenie o wypowiedzeniu dotarło do ubezpieczyciela. Pozwany udowodnił, że przed upływem 30 dni od daty nabycia pojazdu nadał przesyłką poleconą na adres powoda oświadczenie

o wypowiedzeniu. Do momentu upływu 30-dniowego terminu, liczonego od daty nabycia pojazdu, dotychczasowy ubezpieczyciel (powód) zobowiązany był zatem świadczyć pozwanemu ochronę ubezpieczeniową.

W przedmiotowej sprawie nabycie pojazdu przez powoda miało miejsce w dniu 8 maja 2012 r., zatem ustawowy 30-dniowy termin wypowiedzenia dotychczasowej umowy ubezpieczenia upłynął (i odniósł swój skutek w postaci uchylenia ochrony ubezpieczeniowej powoda) w dniu 7 czerwca 2013 r. Za ten okres powodowi należna jest więc składka ubezpieczeniowa w wysokości ustalonej na kwotę 121 zł.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozwanego.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik sporu zasądzając od pozwanego G. M. na rzecz Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 60 zł. Na kwotę tę złożyło się jedynie wynagrodzenie pełnomocnika powoda w postępowaniu odwoławczym ustalone w oparciu § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490).